

Diàleg, negociació o què?

written by Pau Miserachs | 1 de setembre de 2021

Són preocupants, els anuncis de publicitat d'algun mitjà que parlen de tornar a la normalitat, quan a Catalunya encara no sabem si hi haurà taula de diàleg o s'anirà dilatant-ne la celebració amb qualsevol excusa d'agenda. És normalitat la incertesa i la falta de negociació per accedir a la independència?

Marta Rovira des de l'exili ara vol negociació i l'ANC no descarta la unilateralitat, mentre ex-presos polítics com Carme Forcadell, Jordi Sánchez i Joaquim Forn posen la unilateralitat en un segon terme.

L'estratègia política dels dirigents catalans, amb càrrec o sense, es pot dir que està en crisi i més ara que el M.H. Joaquim Torra [publica a VilaWeb el dissabte 28 d'agost](#) un article recordant Heribert Barrera, antic president del Parlament de Catalunya i màxim dirigent d'ERC durant anys en el desè aniversari de la seva mort.

Barrera va ser un polític polèmic, però estem d'acord que no es mereixia l'oblit a què se'l va sotmetre. Però el que segueix ressonant és el seu "tenim pressa" per damunt de "l'anar passant" que ha presidit la decadència de la Catalunya dependent conforme amb la seva sort dins l'autonomia que no permet reconèixer la nació catalana.

Ara el problema està a aclarir com culminar la independència de Catalunya per la via democràtica i crear la República Catalana. Proliferen les idees i les contradiccions en com i quan fer-ho. La justícia espanyola no va reconèixer legalitat i menys encara legitimitat al referèndum de 2017.

L'actual govern de l'Estat espanyol ha dit diverses vegades que d'independència i autodeterminació a Catalunya, ni parlar-ne.

Al regne d'Espanya segueixen sense admetre que decidir el futur de la nació catalana és una qüestió que pertany exclusivament a la sobirania del poble català, com diu Joaquim Torra, però que no es reconeix en la legislació constitucional espanyola.

S'espera que el diàleg obri pas a una negociació, com proposa i exigeix Marta Rovira des de Ginebra, malgrat la repressió que busca afeblir i desanimar l'independentisme. El socialisme espanyol segueix amb la política inicial de "guanyar temps" i crear la màxima desorientació a la política catalana a través de la sucursal que dirigeix ara Salvador Illa, després del fracàs de Miquel Iceta.

Catalunya necessita un programa d'acció conjunt de partits i entitats per superar l'Estat espanyol repressor, incomplidor i antidemocràtic que treballa fent perdre oportunitats a Catalunya, limitant les seves competències i facultats de decisió.

També i sense pors ni rancúnies cal mobilitzar el poble català perquè en pròximes eleccions demostrï quina és la seva autèntica voluntat. Cal acabar amb el fals argument del govern espanyol de l'escassa importància del vot independentista i de l'abstenció que, segons ell, deslegitima les propostes d'autodeterminació i amnistia, mentre anem descobrint els tripijocs del magistrat Sr. Llarena contra Oriol Junqueras per impedir-lo ser eurodiputat i gaudir d'immunitat.

Diàleg vol dir posar-ho tot damunt la taula, sense línies vermelles, i que hi siguin els principals interlocutors, no persones delegades, perquè immediatament s'ha d'obrir la negociació que és el que correspon que facin els governs democràtics.

Tot ha de començar amb un ordre del dia i una agenda que facin viable la sortida de la crisi, o en tot cas legítimi la via unilateral si al govern socialista li interessa fer fracassar

el diàleg amb Catalunya i no arribar a acords, potenciant la repressió.

La veritat és que quan Barrera deia “tenim pressa, molta pressa” no anava equivocad. Ha quedat clar que el que deia no interessava als corruptes ni als que veien amb profit les vinculacions de negocis subvencionats o amb bones contractes de l'Estat.

Per a molts, el negoci era abans que res i són els qui van acabar per traslladar les seus socials a Madrid quan això de la independència van veure que anava seriosament i calia baixar el nivell polític i fer callar els independentistes, aprofitant la bona disposició de les dretes espanyoles a activar la repressió a Catalunya.